

Búcsú Gyulától

Gyula tanárom, kollégám és barátom is volt egyben. Nagyon sok időt töltöttünk együtt: matematikai kérdésekre próbáltunk választ találni, de mindig szántunk időt a másikat nyugtalanító kérdések és érzések megbeszélésére is. Egymás gondolatmenetét állandó jelleggel ellenőriztük, kritizáltuk, nagyokat vitáztunk és viccelődtünk, csak akkor mentünk tovább, ha sikerült mindenben megegyeznünk. Hogyan is kezdődött? Másodéves egyetemista koromban, 1998-ban Gyula egyszer a Debreceni Egyetem Matematikai Intézetének második emeleti folyosóján megkérdezte, hogy lenne-e kedvem egy binomiális eloszlásokkal kapcsolatos problémán vele közösen gondolkozni. Volt kedvem. A problémát ugyan nem sikerült megoldanunk, de a konzultációk nagyon jó hangulatban teltek és már akkor is sokat tanultam tőle. A doktori disszertációm az ő témavezetése mellett készítettem el, és kapcsolatunk utána is végig megmaradt, mind a debreceni, mind szegedi évei alatt. Sok cikkben és nemzetközi együttműködésben vettünk részt közösen.

Az egyetemen kívül is sokat találkoztunk, nem csak a konferenciákra és a külföldi utakra gondolok itt, hanem például Debrecenben rendszeresen jártunk úszni az akkori fedett uszodába, nyáron a strandra, voltunk a Sziget fesztiválon vagy a szegedi vadasparkban is együtt. Gyula jól ismerte az állatokat, nagyon sok olyan állatnak tudta a nevét, melyről én nem is hallottam.

Nagyon tudott lelkesedni és örülni annak, ha rájött valamire, leginkább ez motiválta a kutatómunkája során. Nagyon meg tudta szeretni az embereket és dolgokat, egyben lelkesítve másokat is, és nemcsak a matematikára gondolok itt. Néhány éve az egyik párizsi utunk során például csillogó szemekkel mondta, hogy neki bizony "rendelése van otthonról": a Nature et Découvertes boltból egy különleges gélszerű teát kellene vennie. Nagy elánnal megkerestük a boltot (a legközelebbi útvonal kiválasztásából persze kisebb vita kerekedett), ahol sikerült is megvenni-e a teát. A boltot annyira megszerettük, hogy későbbi utjaink során akkor is elmentünk oda, néha több alkalommal is, amikor nem is volt rendelése Gyulának, egy külön kis programmá vált.

Tiszta lelkű, becsületes embernek ismertem meg, igyekezett, akinek tudott segíteni, emiatt saját elmondása szerint többször túl is vállalta magát. Nagyon jó vitapartner volt, ugyan könnyen fel tudta magát idegesíteni, de néhány perc elteltével teljesen elfelejtette a dolgot, és a kritikát is nagyon szívesen fogadta. Az együtt töltött időt maximálisan kihasználtuk, olyan dolgokat is rendszeresen meg tudtunk beszélni, melyeket másokkal csak nagyon ritkán szoktam.

Utolsó levelét halála előtti napon írta nekem egy matematikai projekttel kapcsolatban. Rengeteg terve volt, nemcsak az elágazó folyamatok paraméterbecsléséről szóló, évek óta tervezgetett könyvre gondolok itt, hanem arra, hogy a nyár elején többször is mondta nekem, hogy, ha lenne ideje, akkor beletanulna új témákba, szívesen dolgozna közösen más matematikusokkal, akiket barátilag már ismer.

Emlékedet szívemben őrzöm, nyugodj békében Gyula.

Debrecen, 2019. október 30.